

PRZYPATROWANIE (10) sb n

Oba a oraz o jasne, e pochylone.

sg N przypatrowanie (2); -é (1), -(e) (1). ◇ G przypatrowania (4). ◇ D przypatrowaniu (2). ◇ A przypatrowanie (1). ◇ I przypatrowaniem (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rzeczownik od „przypatrować się” (10) :

1. *Oglądanie, przyglądanie się, obserwacja; aspectus, contuitus, spectatio Calep (6) :* żem to łobie dla pamięci w iedné Książki śpifował/ cokolwiekem godného zá częłtém łwém przypátrowaniem obaczynał *Strum A2v; Calep 254b, 996b.*

przypatrowanie czego (2): Z przypátthrowania rzeczy łtworzonych/ y z zacnych łpraw Bożych wywodzi Iob włzechmocność y zacność łtworzyciela [!]. *BibRadz Iob 28 arg; KwiatKsiąż B4.*

a. *Prawdopodobnie: przegląd wojska (1) :* Iełt iedná wielka wieża/ co zołtála z Troiéy/ Gdzie Priámus rad bywał/ w pamięci to miéy. Z łobą tám więc brał wnuká ná przypátrowanie/ Kiedy pod nią poblizu było łzykowanie *GórnTroas 69.*

2. *Rozmyślanie, rozważanie; consideratio Modrz (4) :*

przypatrowanie czego (2): Nuż gdy przydzye iákie ine łwięto ku czci żywothá Páńłkiego á łpraw łwiałych iego vłtawione/ także y niektórych łwiałych iego/ nam ku náuce á ku przypátrowaniu żywotow ich zołtawione/ to [...] *RejPos 225v; RejZwierc 19.*

przypatrowanie czemu (1): lecz áby [*ludzie samowolni*] łię rozumowi przypátrowaniu/ przyrodzenia wybaczaniu/ vłtawam cudzym/ ładow łrogości y powadze obyczáiw dáli przywábic y przyzwác/ żadną miárą ná to niedádą łie przywieść. *ModrzBaz 143v.*

a. *Rozmyślanie o Bogu i Jego działaniach [czego a. czemu] (1) :* Okázuie [*autor psalmu*] pożytki ktore przychodzą z przypátrowania opátrznóci Bożey. *BibRadz Ps 107 arg.*

Cf PRZYPATROWAĆ SIĘ